

ЧАСТОТА ОПЕРАТИВНИХ ВТРУЧАНЬ У ХВОРИХ З ПАРЕНТЕРАЛЬНИМИ ГЕПАТИТАМИ

*Хукаленко С.В., Плавко Р.В., Попадинець В.М., студ. 5-го курсу
Науковий керівник – Сніцарь А.О.*

СумДУ, медичний інститут, кафедра інфекційних хвороб

Хронічні вірусні гепатити (ХВГ) залишаються однією з найактуальніших проблем охорони здоров'я сьогодення. Основними причинами цього є: значне поширення ХВГ серед населення усіх вікових груп, великий відсоток субклінічних та безжовтяничних форм, які, як правило, не діагностуються, при цьому в печінці розвиваються незворотні зміни, що в кінцевому результаті призводять до злоякісних захворювань органа. Останніми роками досить часто зустрічаються мікст-гепатити, що несприятливо впливає на перебіг та прогноз захворювання. Відсутні надійні етіотропні засоби для лікування та універсальні методи специфічної профілактики вірусних гепатитів. Значний відсоток недиагностованих випадків, висока здатність вірусів до мутацій, несприятливі соціальні умови (наркоманія, проституція), а також поширене використання інвазивних методів діагностики та лікування, широке застосування препаратів крові призводить до розповсюдження вірусних гепатитів серед населення.

Метою даної наукової роботи є визначення кількості випадків інвазивних втручань у пацієнтів з хронічними вірусними гепатитами з парентеральним механізмом передачі (В, С, Д, змішані) у порівнянні з недиференційованими ХВГ.

Було проаналізовано дані по СОКІЛ ім. З.Й. Красовицького за 2005-2006 роки. Всього ХВГ – 534 випадків, з них недиференційованих - 235 (44 %), парентеральних - 299 (56 %). У результаті дослідження було встановлено, що пацієнти з парентеральними ХВГ мали в анамнезі медичні інвазивні втручання в 47 % випадків, а пацієнти з недиференційованими ХВГ – 10 %. Серед інвазивних втручань основна увага приділялась оперативним втручанням, ендоскопічним методам діагностики, переливанню препаратів крові, донорству, екстракції зубів, ПХО ран, пірсингу, татуажу. Відсутні достовірні дані про інвазивні втручання в анамнезі пацієнтів з парентеральними ХВГ у 9 % випадків, у пацієнтів з недиференційованими ХВГ – 34 %. (Відсутність достовірних даних може свідчити як про те, що пацієнти не мають в анамнезі парентеральних та інвазивних втручань, так і про недостатньо зібраний анамнез)

Таким чином, проаналізувавши отримані дані, можемо припустити, що одним з найпоширеніших шляхів передачі є ятрогенний (оперативні втручання, переливання крові та її компонентів, ендоскопічні методи та інші).